Σατυρικά προσόμοια τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη.

Τά "Σατυρικά προσόμοια" εἶναι πέντε καί γράφτηκαν τό 1909. Τό πρῶτο καί τό τρίτο σατυρίζουν τούς ἱερεῖς τῆς κάτω ἐνορίας τῆς Σκιάθου Κωνσταντῖνο και Γρηγόριο ἀντίστοιχα. Τό δεύτερο τόν ἀρχιμανδρίτη Ἀνδρέα Μπούρα τό τέταρτο τόν ψάλτη Δημητράκη καί τό πέμπτο τόν ἐπίτροπο Παναγιώτη.

Σατυρικά προσόμοια

Πρός τό: Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.
Ἦχος πλάγιος Δ΄

Α΄.
Τί σέ Κωνσταντῖνε καλέσωμεν· κληρονόμον χαμαλίκας, τῶν βαστάζων ἀρχηγόν, ἀλλακτήν τοῦ Ἀνανία, ἀηδέστατον μωρόν. Φωστῆρα τῆς Καλκούτας διαλάμποντα· χαμάλην τῶν παπάδων προεξάρχοντα τῶν ἀχθοφόρων συνόμιλον· χαμάλπασην ἀπαράμιλλον. Ἐγέμισας ἀηδίας τάς ψυχάς ἡμῶν.

Β΄.
Τί σέ, Ἀνδρέα, καλέσωμεν· τῶν παιδίων χαϊδευτήν ἤ ἀτσαλόγλωσσον αἰσχρόν· τῆς μποτίλιας ἀδειαστήν ἤ ραδιοῦργον φοβερόν. Μαντήλαν κεφαλήν σου ἀμπεχόμενον· τσαντήλαν διαρρέουσαν ὡς κόσκινον, εὐφυολόγον ἀνάλατον καί βωμολόχον ξετσίπωτον. Ἀλλοίμονον, θά κολάσῃς τάς ψυχάς ἡμῶν.

Γ΄
Τί σέ ὀνομάσω Γρηγόριε· προβατίνες ἐμπολοῦντα μέ κομμένες τίς οὐρές, γαϊδουράκια κουβαλοῦντα, κότες φέροντα πεσκές· σουφράδες καί σκαφίδες ἐμπορεύοντα βδομάδες, μέρες, νύχτες ταξιδεύοντα. Ρεκλαματζῆν ἀξιέραστον καί χαμπαρτζῆν προθυμότατον. Ἡσύχασε, μήν ταράσσῃς τάς ψυχάς ἡμῶν.

Δ΄
Τί σέ, Δημητράκη, καλέσωμεν· μουσικόν τῆς καραβάνας, ψάλτην τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, που κυττάζεις στο βιβλίο καί τά λές στά κουτουροῦ. Ἰμάμην τῶν χοτζάδων προεξάρχοντα· χαμάμην τῶν μποχόρηδων ἐξάρχοντα. Ἀμανετζῆν ἠχηρότατον καί μπαταχτσῆν ὀχληρότατον. Μᾶς λίγωσες μέ τή γλύκα τάς ψυχάς ἡμῶν.

Ε΄
Τί σέ Παναγιώτη καλέσωμεν; κακολόγων τῶν παπάδων κλειδωτήν τοῦ παγκαριοῦ, ἀνδραγάτην τῶν ψαλτάδων, κακή γλῶσσα τοῦ χωριοῦ, ζητοῦντα τά τά καλά καί τά συμφέροντα, τάς λέξεις πού δέν ἔχουν ρό προφέροντα...

"Εἰκονογραφημένος Παρνασσός", 14-8-1911